

O ELIBERARE TOTALĂ

 Eu eram cumva că nu știam ce să spun în dimineața aceasta. Eu ședeam acolo în spate cu Fratele Egan, și am auzit. . . Fratele Neville zicea ceva, și se uita spre mine. Și eu i-am zis Fratelui Egan, „Mă cheamă el pe mine?”

Și el a zis, „Te cheamă.”

² Și apoi aici eu sunt aici sus să zic ceva în dimineața aceasta. Eu mă gândeam, când eu eram. . . Ventilatorul acolo, unde ei sunt. . . trage glasul, doar se pare că îl trage drept afară, când vorbești. Se pare că ventilatorul ia glasul drept la o parte.

Eu am auzit astfel. . . mărturia când am fost acolo înăuntru să mă rog pentru femeie la telefon. Și cea care a luat mesajul, a uitat să pună orașul de la locul unde să sunăm, de la soția Doctorului Morrison. Și eu doar vă zic ce am făcut, pentru rugăciunile voastre, și a mele. Mi-am pus mâinile peste telefon, și am indicat spre număr, oriunde era acesta, și am cerut Duhului Sfânt să meargă la femeie. Astfel mă gândesc că El va asculta asta tot la fel cum El ar asculta dacă noi am. . . Vedeți? Și eu doar l-am pus jos. Și ar putea să fie că acela-i felul cum Domnul l-a vrut. Vedeți? Ar putea fi că ar fi mai bine așa.

³ Și apoi am auzit mărturiile în timp ce eram înăuntru acolo, despre cineva spunând că Sora Rook a avut. . . Cred că Fratele Neville a zis că ea a avut o—o prăbușire mintală, parcă. Să ne ținem de Dumnezeu pentru aceea, doar amintindu-ne acest singur lucru: Dumnezeu îi cunoaște pe ai Săi Proprii. El știe totul despre ei.

⁴ Puteți auzi bine în spate? Dacă nu puteți, sunt câteva scaune goale aici sus. Vă puteți schimba dacă doriți. Și, să vedem, este *acesta* microfonul principal? [Un frate spune, „Nu, domnule.”—Ed.] Acesta de *aici* este microfonul principal? Bine. Noi vom vedea dacă putem să-l punem doar puțin mai aproape. Ce zici de chiar pe aici, Gene? Asta va fi chiar bine. Și uneori eu devin doar puțin răgușit; am cam predicat destul de mult. E mai bine așa? Puteți auzi asta mai bine?

⁵ Și noi într-adevăr ne amintim de aceștia în rugăciune. Și vrem să raportăm o adunare glorioasă de jos din. . .

Mă uit eu la Sora Rook? M-am gândit că mă uitam la o doamnă aici înapoi care arăta ca ea. M-am gândit, „Cu siguranță eu nu vorbesc dublu aici.” Eu mă uit la cineva care arată ca ea, mai în spate. Ea este în Spitalul Saint Edward.

⁶ Și astfel, la Cleveland, Tennessee, și de asemenea în California, noi am avut adunări glorioase. Domnul a binecuvântat mult, și multe lucruri care El le-a făcut. Și

noi suntem fericiți pentru asta. Fericiți că putem veni înapoi la compania noastră proprie, raportând bunătatea și mila lui Dumnezeu. Acela-i felul cum au făcut ei în Biblie.

⁷ Eu l-am apreciat pe Fratele Neville, sau rugăciunea Fratelui Beeler, cum s-a rugat el pentru oameni, și—și a cerut ajutor și milă. Și dacă noi doar ne uităm pe aici, voi întotdeauna, tot ce se petrece, veți afla că există ceva foarte veritabil în legătură cu asta. Și apoi când Fratele Neville a venit și a adus acești diaconi, și așa mai departe, aici sus la platformă, să—să pronunțe binecuvântările lui Dumnezeu peste oferta bisericii, l-am auzit vorbind în rugăciunea lui către Dumnezeu, despre acei oameni, cum se rugau unii pentru alții. Și asta îmi face bine să aud un păstor care se poate ruga peste diaconii lui, și diaconii să se roage înapoi pentru păstor. Când voi vedeți o biserică mergând în cooperare în felul acesta, ei bine, ceva se pregătește să se miște. Acela-i felul cum biserica trebuie să fie în ordine. Și asta doar mi-a dat o idee pentru un text. Eu urma să vorbesc despre binecuvântarea de la Cades, și refuzul ascultării raportului iscoadelor, dar atunci m-am răzgândit, la altceva atunci.

⁸ Și acum, referitor la vindecare, eu am doar o mărturie mică care mi-ar place să o dau. Eu eram în speranțe că îl voi vedea pe băiatul meu, Billy, acolo înapoi, dar el o are în buzunarul lui.

Și Billy devine să fie mai bun în adunări, decât cum a fost. Era agitat, supărat, și el cumva le spunea oamenilor, „Oh, du-te și stai jos! Du-te și stai jos!” Zicea, „O să-ți dau un cartonaș de rugăciune.” Dar am observat, recent, că ajunge să fie oameni în adunare pentru care lui îi pare așa de rău. Dacă el nu mai are cartonașe de rugăciune rămase, atunci el îi pune într-o cameră așa ca eu să pot merge să mă rog pentru ei.

⁹ Și un astfel de lucru s-a întâmplat la Chicago, ultima dată. Și mi-ar place să citesc scrisoarea aceea dacă el vine înăuntru. Eu nu am ajuns să-l văd. El nu știa că eu voi veni în dimineața aceasta, pe aici, și—și să vreau—să vreau scrisoarea. Dar eu tocmai m-am gândit la aceasta când m-am gândit la așa de multă boală. Și iată felul cum este. Este o scrisoare certificată care . . .

Eu citeam în ziar (eu niciodată; mi s-a spus), căci unde ziarele îl criticau pe Oral Roberts, pentru că s-a rugat pentru o femeie care a avut diabet și a murit. Și eu, acum, ca un American, mie—mie îmi place să ascult la legile și—și omul care este în autoritate. Dar mă gândesc că asta nu este drept. Mă întreb dacă ei ar vrea să pună, în ziar, toți acei pentru care Oral Roberts s-a rugat și s-au vindecat, pe care doctorii i-au refuzat. Mă întreb, dacă ei ar schimba drept înapoi în jur odată, vedeți. Ei nu ar face asta. Și apoi mă gândesc poate că diavolul doar i-a zăpăcit așa, încât, și Dumnezeu o permite, ca în Ziua Judecării ei vor trebui să răspundă pentru aceea. Dar eu știu despre mii de oameni

pentru care Oral Roberts s-a rugat, care erau pe moarte, și ei sunt sănătoși.

¹⁰ Deci, vedeți, ei, ei nu sunt cinstiți cu aceasta. Ei își vor reda partea lor, partea critică, dar nu vor să redea cealaltă parte. Acum, ziarul se presupune a ține publicul la zi cu evenimentele care se întâmplă. Apoi eu mă gândesc, dacă ființele umane sunt preocupate unele de altele, dacă cineva se vindecă, într-adevăr vindecat, fiecare ziar din Statele Unite ar trebui să publice articolul despre aceasta. Dar tu nu-i poți angaja să o facă. Nu. Voi luați așa ceva acolo, ei vor chicoti și vor râde de aceasta, și o dă înapoi. Dar acum există ceva să critice. . . Aceasta doar merge să arate că această națiune este gata pentru judecată. Corect. Și trebuie să fie judecată, și nu este cale să scape de ea. Și ei își îngrămădesc numai foc pe capetele lor, și așa mai departe. Și așa o—o. . . neunificați, față de principii! Un ziar, principiile lui, sunt să—să informeze publicul de orice bun sau rău, care se întâmplă. Dar ei sunt departe de principiile lor. Și când ei sunt departe de principiile lor, atunci ei—ei nu își vor servi bine scopul lor.

¹¹ Și aceea este în același fel cu biserica. Când biserica este departe de la principiile ei, ea niciodată nu poate sluji bine pe sfinți. Noi trebuie să stăm împreună, trebuie să fim uniți. Noi trebuie să fim o inimă și un acord. Sau, noi niciodată nu vom sluji pe Dumnezeu sau poporul, numai dacă suntem o inimă și un acord, să stăm alături de principiile Bibliei și lucrurile care Dumnezeu a zis că sunt drepte. Noi trebuie întotdeauna să stăm alături de ele.

¹² Billy a băgat în cameră la Chicago, el. . . Cineva a venit la el, o femeie cu soțul ei, cu cancer la plămâni, pe moarte. Și soția lui era o victimă de polio într-un cărucior, și ea încerca să îngrijească de un bărbat care abia se putea ridica în picioare, cu cancer la plămân. Și Billy i-a zis, el a zis, „Mie—îmi pare rău, domnule.” A zis, „Eu ți-aș da bucuroș un cartonaș de rugăciune.” Și el a zis, „Dar mie—mie nu mi-a mai rămas niciunul.”

¹³ Și el a zis, „Bine, în regulă, fiule.” El a zis, „Este în ordine.” A zis, „Noi am încercat să ajungem aici, dar e așa de incomod pentru noi.”

¹⁴ Billy a zis, „Vă spun ce să faceți.” A zis, „Eu mă duc să-l aduc pe tati. Și îl voi aduce înăuntru, și-l voi aduce afară.” Și a zis, „Când eu o fac, imediat ce auziți Mesajul lui,” a zis, „atunci să-ți iei. . . sau soția ta și tu, și intrați într-o cămăruță acolo pe unde trec eu, și eu îi voi spune să se roage pentru voi.”

¹⁵ „Oh,” el a zis, „aceea este loial, fiule. Asta-i suficient.” Vedeți? Există o—există o atitudine. Vedeți? „Suficient. Asta-i bine.” Vedeți?

¹⁶ Și în seara aceea, Billy, când el a mers acolo înapoi, încă împotriva a ceea ce a zis, că el a avut pe cumnatul lui acolo

care sângera cu hemoragie de la plămâni. Și cumnata lui acolo, care sângera de la stomac, cu ulcere, de asemenea că ei au venit înăuntru cu ei, cumva de o parte să-i ajute să intre. Tu trebuie să ai grijă, căci ar fi o cameră întreagă plină, vedeți. Dar mergând și rugându-ne pentru ei, noi primim înapoi o scrisoare, prin poștă, că omul acela s-a vindecat perfect de cancerul acela din plămâni lui. Femeia, soția în cărucior, este sus, mergând în jur tot așa de normal cum era întotdeauna. Omul cu hemoragii de—de plămâni, de la tuberculoză, este complet sănătos. Și soția lui este bine de la ulcere. Patru din ei vindecați, direct! Mă întreb dacă ziarele vor vrea să tipărească asta. Vedeți? Vedeți? Vedeți? Oh! Dar Dumnezeu încă este Dumnezeu. El doar face lucruri în felul Lui Propriu, voi știți, și El este așa de bun. Noi suntem așa de fericiți să știm că El este Dumnezeu.

¹⁷ Noi vorbeam dimineața trecută despre un predicator mic pe care îl cunoaștem, care obișnuia să meargă în jur, să se roage pentru bolnavi și de toate. Și el a mers și s-a rugat pentru o persoană în spitalul din Louisville, și un caz de tuberculoză, doamna a murit. Micul ins a zis, „Păi, nu este nevoie. . . Dumnezeu nu este. . . Nu există Dumnezeu. El și-ar ține Cuvântul Lui.” A zis, „Eu am uns-o chiar cum—cum a spus Biblia. Dacă El nu-și ține Cuvântul Lui, El nu este Dumnezeu.” A zis, „Este doar o Carte.”

¹⁸ Acum, aceea ar părea așa numai dacă nu l-ai cunoaște pe Dumnezeu. Aceea este parte din Scriptură, dar nu este toată Scriptura. Este pe baza credinței individului. Vedeți?

¹⁹ Și i-am spus soției mele, am zis, „Au fost așa de multe lucruri care s-au întâmplat, că eu doar știu că există. Eu nu știu ce mi se va întâmpla la sfârșit. Eu poate mă duc în același fel. Dacă Dumnezeu își mută vreodată mâna Lui de milă de la mine, eu mă voi duce în același fel. Dar atât timp cât El își ține mâna Lui de milă și de călăuzire peste mine, eu voi merge înainte.” Dar eu am întrebat-o pe Meda, am zis, „Cine era în cameră în dimineața aceea după viziunea mea văzând fetița mea, Sharon?”

²⁰ Apropo, zilele trecute, aproape că am leșinat. Eu ședeam pe stradă. Și voi știți povestirea mea despre viziunea cu ea, după. Și m-am uitat, venind alături de mine, și acolo a venit o fată tânără jos pe stradă aici în Jeffersonville, era chiar exact ca viziunea aceea. Eu doar a trebuit să-mi strâng mâinile împreună. Arăta așa de mult ca viziunea aceea despre micuța mea Sharon! Ea era o femeie tânără atunci.

²¹ Și după acea viziune în dimineața aceea, când în Glorie, eu. . . Hope îmi spunea, avea brațul ei în jurul umărului meu, zicând, „Nu te îngrijora de noi, Bill. Noi suntem mult mai bine.” Eu tocmai încercam să mă sinucid. Și ea a zis, „Nu te îngrijora. Promite-mi că nu te vei mai îngrijora.”

²² Și am zis, „Eu nu pot promite asta, Hope, căci eu—eu—eu sunt. . . eu mă îngrijorez. Eu nu mă pot abține.”

²³ Și am ieșit din viziune, stând în camera întunecoasă. Și nu o viziune, nu imaginație, ci brațul ei încă era în jurul meu. Și ea mă mângâia. M-am gândit, „Așteaptă un minut. Aceasta nu este. . .” Eu nu am știut cum să o numesc în zilele acelea, o viziune. Eu am numit-o o transă. Am zis, „Aceasta este. . . Mâna ei încă este acolo.” Am zis, „Ești aici, Hope?”

²⁴ Ea a zis, „Bill, promite-mi că nu te vei mai îngrijora despre mine și Sharon.” Căci, eu eram la capătul drumului. Eram gata să mă sinucid.

Am zis, „Eu îți promit.” Și ea m-a îmbrățișat, și m-a bătut pe umăr cu mâna ei.

Și atunci eu—eu am zis, „Hope, unde ești?” Eu am. . . am băjbăit în sus, până am apucat lăntișorul de la lumină și l-am tras. Am mers în jur, am căutat prin fiecare scaun, să văd dacă ea sedea acolo.

El este Dumnezeu. El este tot așa de mult Dumnezeu, astăzi, cum era El pe Muntele Transfigurării când Moise și Ilie au apărut. El încă este Dumnezeu.

²⁵ Noi putem trece prin multe neazuri și încercări. Doar amintiți-vă, acolo există Cineva Care știe, luminează calea, o face reală. Eu nu știu ce este în spatele cortinei. Dar eu știu un lucru, eu presez spre semnul înaltei chemări, în fiecare zi, încercând să trăiesc pentru acel eveniment mare care va avea loc într-o zi când eu Îl voi vedea, față în față, și voi spune povestea, „Salvat prin har.” Aceea este ziua pentru care eu trăiesc. Lăsând lucrurile acelea în urmă, care sunt, eu vreau să presez înainte, doar continui să merg.

²⁶ Eu vreau acest Tabernacol, acum că voi sunteți pe picioarele voastre, eu vreau ca voi să continuați să presați spre semnul înaltei chemări. Orice faceți, alipiți-vă împreună, fiți așa de claniști cât puteți fi, dar întotdeauna cu un braț întins, să ajungeți și să aduceți pe altcineva, să-i aduceți înăuntru. Dar în această Credință care o predicăm acum și pentru care ne luptăm cu ardoare, să nu vă mișcați nici un centimetru de la Ea. Căci, dacă voi mă credeți că sunt slujitorul Lui, acesta este programul lui Dumnezeu. Niciodată nu va fi în majoritate. Va fi întotdeauna în minoritate, întotdeauna a fost și întotdeauna va fi. Dar, amintiți-vă, este scris, „Nu te teme, turmă mică; este voia bună a Tatălui să vă dea Împărăția.”

²⁷ Acum, există un grup de slujbe a bisericii noastre, diaconi, administratori, superintendent de școală Duminicală, păstori, așa cum biserica noastră este așezată în ordine. Și voi, poporul, ați ales acești ofițeri și acest păstor. Eu sunt doar supraveghetor general, văzând să meargă înainte corect, și să dau sfat și așa mai departe. Voi sunteți aceia care alegeți păstorul vostru, voi

alegeți administratorii voștri, voi vă alegeți diaconii, voi alegeți fiecare funcție care există în această biserică; voi, poporul. Și este datoria voastră să stați alături de oamenii aceia, vedeți, căci ei vor face greșeli. Ei sunt muritori. Ei sunt doar oameni, și ei vor face greșeli. Dar dacă președintele Statelor Unite face o greșeală, îl dăm afară, ca președinte? Noi o uităm și mergem înainte. Acela-i felul cum vrem să facem cu biserica noastră acum. Eu l-am ascultat rugându-se, cu câteva minute în urmă, pentru acei diaconi. Și să aud acolo în spate, o mărturie, la ușă, de la administratori, cum sunteți voi toți într-un acord. Acum stați în felul acela. Acum, voi membri stați alături de acești administratori, diaconi și păstor. Și amintiți-vă, când voi aduceți aceasta împreună, amintiți-vă că este treaba diavolului să facă în așa fel ca să o rupă. Acum aceasta întotdeauna a fost și întotdeauna va fi. Dar voi stați alături de ofițerii voștri, și aceasta a fost discuția pe care voiam să o fac.

²⁸ Și apoi eu am aici de asemenea ceva. . . ceva pentru panoul de anunțuri în dimineața aceasta, despre adunarea comitetului și autoritatea lor. Și aceasta va fi pe panoul de anunțuri. Și eu am o copie pentru Fratele Roberson, care este președinte al dia- . . . al administratorilor. Și apoi eu am o copie pentru Fratele Collins, cred, care acționează ca președinte al comitetului diaconilor. Și acum, toate aceste slujbe sunt stabilite conform cu Scriptura, și ei trebuie să aibe regulile Scripturale despre ce ei trebuie să facă. De aceea, administratorii au o funcție a lor proprie. Și diaconii au o funcție a lor proprie. Superintendentul școlii Duminicale are o funcție a lui proprie. Și păstorul este capul turmei.

²⁹ Acum, fiecare din aceștia au lucruri în comun. Și eu cred că ședința voastră nu trebuie să fie împreună, ci ar trebui să fie ca fiecare funcție, căci diaconii nu au nimic să spună administratorilor numai dacă ei au ceva treabă să le-o prezinte. Și vice versa, administratorii sunt peste finanțele și lucrurile clădirii; ei nu au nimic cu diaconii. Diaconii sunt polițiștii bisericii, și asistenții păstorului. Și administratorii sunt deținători la toată proprietatea. Administratorii nu au nimic de a face cu partea spirituală a ei, și diaconii nu au nimic de a face cu partea financiară a ei. De aceea, aceasta trebuie să fie. Și superintendentul școlii Duminicale este peste școala lui Duminicală. Astfel eu o am toată scrisă, tipărită, să fie pe panoul de anunțuri.

³⁰ Și apoi noi de asemenea vom pune, într-o ramă, Doctrina pentru care stă biserica, și să O avem înrămată înăuntru aici, în biserică; pentru ce stăm noi, principiile, Doctrina bisericii. Acum, pentru a fi o biserică, noi trebuie să avem o doctrină.

³¹ Noi nu tragem jos niște țărushi, și zicem, „Noi doar mergem până aici.” Noi mergem doar atât de departe, cu părtașia cu fiecare, cu care Dumnezeu ne va lăsa să mergem, în Scripturile Lui, cu oamenii. Acum stați împreună, fiți într-un acord, o inimă,

și mișcați-vă înainte pentru Dumnezeu. Acela-i felul cum vrea Dumnezeu să facem.

Acum să ne rugăm, și apoi să deschidem Cuvântul.

³² O, prețiosule Doamne, noi acum suntem pe cale să ne apropiem de Cuvântul Divin, sau de citirea acestui Cuvânt. Fie ca Duhul Tău Sfânt să ne talmăcească ceea ce avem noi nevoie. Și lasă-ne să vorbim, Doamne, și să acționăm și să trăim, știind că noi suntem toți copiii Tăi, prin har, așa cum Tu ne-ai chemat. Fie ca în această biserică să fie o părtășie, văzând că noi suntem chiar gata să ieșim într-o mișcare mare, noi simțim, de a aduce alți lucrători să meargă afară în câmpuri de unde, dacă Tu mă vei trimite în diferitele părți ale lumii, acolo pentru a stabili Credința, și pentru a avea un slujitor gata și dispus, și instruit pentru a prelua. Și fie ca Credința care a fost dată odată sfinților, pentru care noi stăm viteji, să devină un cerc în jurul lumii. Îngăduie aceasta, Doamne. Fie ca această mică grămadă de buruieni, așa cum a fost într-o zi când noi Ți-am dedicat-o, fie ca să se ridice o biserică aici, Doamne, ca din ea să meargă predicatori și evangheliști și învățători și misionari, în toate părțile lumii.

³³ Noi am cere, în dimineața aceasta, o binecuvântare specială pentru Fratele nostru și Sora Stricker care suferă acum. Dar noi știm că noi toți suntem puși la aceste încercări. Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie pedepsit, încercat. Și dacă noi renunțăm ușor, și ne întoarcem înapoi, atunci noi suntem copii nelegitimi, și nu copiii lui Dumnezeu. Dă Fratelui și Sorei Stricker tărie și putere, să stea la postul lor de datorie. Dacă ei trebuie să cerșească pentru hrana care o mănâncă, fie ca mâna Ta de binecuvântare să fie peste ei. Căci noi nu știm că ar putea fi chiar prin acel efort ca Tu să arăți băștinașilor din Africa ce este un adevărat Creștin. Îngăduie aceasta, Doamne. Acum lasă ca toate să se facă conform cu voia Ta.

³⁴ Binecuvântează acest păstor, Fratele Neville. Ne rugăm, Doamne, ca Tu să-l faci un păstor al turmei, așa cum Tu ai făcut în trecut. Și noi nu-i vom uita dragălașa lui soțiară, care este foarte bolnavă. Vrajmașul ar vrea să-l lase pe Fratele Neville cu acel grup de copii, fără mamă, dar noi stăm și punem, prin credință, Sângele lui Isus Cristos între acel vrăjmaș și sora noastră. Fie ca Duhul Tău, Doamne, să fie mare peste ea, știind că toate femeile sunt rânduite să meargă jos prin această vale, de întuneric din această epocă, dar noi ne rugăm ca Tu să fii cu ea. Binecuvântează pe copilașii aceia. Ea va fi agitată acum, și iritabilă, dar fie ca Duhul Sfânt să fie la ușa milei, în toate timpurile, pentru familia aceea.

³⁵ Binecuvântează comitetul administratorilor noștri, Fratele nostru Wood, și Fratele nostru Egan, Fratele Roberson, și toți ceilalți, Doamne. Diaconii, administratorii, și toți care

sunt asociați în biserică, ne rugăm, Doamne, ca Tu să-i lași să slujească termenul lor cu sfințenie și—și neprihănire. Binecuvântează pe aceia, Doamne, care au servit în timpurile trecute. Și ne rugăm ca Tu să continui să fii cu noi toți, ca noi să fim cunoscuți ca o biserică a unității, și Duhului și dragostei Domnului. Ne rugăm acum ca Tu să ne împarți Cuvântul, așa cum avem nevoie, așa cum citim din Cuvântul Tău scris. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

³⁶ Și în rugăciune, mă gândeam așa cum noi binecuvântam sau ceream binecuvântarea pentru al nostru modern . . . noul nostru comitet de administratori și așa mai departe, eu mă gândeam la Fratele nostru Fleeman și Fratele Deitzman și aceia care șed aici, care au slujit bine, înainte. Și noi vrem să fim mulțumitori lui Dumnezeu pentru serviciul lor loial. Fie ca Domnul să fie totdeauna cu ei, să-i binecuvânteze și să-i ajute. Eu vreau să citesc înainte . . . Doar amintiți-vă acum, panoul de anunțuri și așa mai departe, și adunările care vin.

³⁷ Și noi suntem fericiți să avem cu noi, în dimineața aceasta . . . Păi, eu aș putea să o spun în felul acesta, un om care a fost foarte scump pentru mine, în timpurile trecute, și scump acum, un frate bun, Fred Sothmann, din . . . și soția lui, din Saskatchewan, Canada, care este aici să călătorească cu noi, în națiunea noastră, un călător; dar în părțasia noastră, un frate preaiubit, Fratele Fred Sothmann care șade acolo. El a administrat campania pentru mine când am fost în Canada.

³⁸ Și un alt frate scump care de asemenea este un fost Canadian, care era un om de afaceri, și poate dovedi lumii că nu puteți da mai mult decât Dumnezeu. El și prietenul lui au format o fundație pentru a finanța zidirea unui loc, sau pentru o misiune străină, o fundație. Și ei m-au chemat în Oakland, pentru o adunare, și au zis că ei aveau banii. Ei vor sponsoriza totul, în fundația lor.

³⁹ Fratele Fred și eu am încercat aceea pentru ceva bani pe care Fratele Fred i-a avut, care eu nu i-aș lua ca o persoană. Deci atunci noi am decis să-i dăm la oamenii Canadieni și nici măcar să luăm o ofertă, dar aceasta nu a mers așa de bine. Adunările au fost bune. Dar din cauză că noi nu am adunat o ofertă . . . Mie nu-mi pasă dacă biserica valorează o sută de miliarde de dolari, voi încă îi datorați, lui Dumnezeu, să luați o ofertă. Aceea este parte din închinare. Și voi înșelați aceea . . . Atât cât eu am fost împotriva banilor și lucruri ca acelea, eu am aflat, când un om este greșit, tu poți tot atât de bine să admiti că ești greșit, căci Fratele Fred și eu am văzut că aceasta nu a ieșit așa de bine.

⁴⁰ Și, Fratele Borders, când eu am plecat de la Fratele Fred și am venit jos la tine la Oakland, am zis, „Să nu o faci. Tu doar să treci farfuria de colectă, să strângi o ofertă, și, orice este, pune-o înapoi în fundația voastră pentru o altă adunare pe undeva.”

⁴¹ Și înainte ca serviciile să se încheie, Fratele Borders și prietenii lui au venit la mine, și au zis, „Atât de mult cât noi am pus în—întâlnire, este deja colectat.”

⁴² Și apoi, cu câteva zile în urmă, el a făcut aranjamente pentru o adunare în San Jose, California, unde el a avut câteva, eu presupun șazeci sau șaptezeci de biserici în vale, de toate credințele diferite toate cooperând. Noi am avut o adunare minunată, și ne întoarcem iarăși înapoi, în Noiembrie. Noi suntem fericiți să vă avem cu noi, Frate Borders și Frate Fred care ședeți acolo în spate. Și acești bărbați sunt străini poate pentru voi toți, dar ei au fost frați scumpi pentru mine afară în câmpuri, luptând cu ardoare pentru Credința pentru care noi stăm. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Ne bucurăm să vă avem în dimineața aceasta, în micuțul, tabernacol vechi aici. Nu e prea mult la ce să priviți. Dar există ceva aici, care, noi știm că Dumnezeu locuiește aici, voi vedeți, deci noi suntem fericiți pentru asta. Și există alți frați scumpi, dacă aveam timp să-i menționez, care sunt cu noi astăzi.

⁴³ Acum eu anticipez și mă rog ca în următoarele câteva zile, cu voia Domnului, eu vreau să merg, simțindu-mă călăuzit . . . eu nu am făcut anunțul. Adunarea următoare, la Ohio, să fiu cu Fratele Sullivan, în terenul de camping, într-un timp scurt. Este numai vreo o sută de mile acolo sus, eu presupun, Gene, cam așa ceva. Ar fi o călătorie bună, dacă nu v-ați planificat concediul, dacă Domnul continuă să ne conducă. Om foarte bun, și noi îl apreciem pe Fratele Sullivan, foarte mult. Doar un . . . El este primarul orașului. El era doar fost primar, și doar un Kentuckian de modă veche. Asta-i tot ce pot să spun despre el. Când l-am întâlnit zilele trecute în . . . Noi am fost crescuți amândoi acolo jos în munții din Kentucky. El mi-a zis, „Încă îți mai ai asafetida în jurul gâtului, Billy?” Acum voi știți cât—cât de Kentuckyan este el. Acum să deschidem în . . .

Fără desconsiderare către frații mei din Kentucky de aici, Fratele Jefferies, și așa mai departe. Și eu sunt un Kentuckian, voi știți. Eu vă spun un lucru ce suntem. Noi nu suntem Kentuckieni, sau nici nu suntem Americani. Noi suntem pelerini și străini. Noi căutăm o Cetate care vine.

⁴⁴ Acum pentru o citire, să citim din Cartea Exodului, pentru câteva minute. Doresc să citesc din al 23-lea capitol, și al 20-lea verset până la al 23-lea, inclusiv. Și vreau să iau un text în dimineața aceasta, de la ca acesta, din acesta, adică: *O Eliberare Totală*. Și eu nu voi fi îndelungat, să vorbesc, acum în timp ce așteptam ca voi să deschideți la Cartea și capitolul vostru.

Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, să te țină în cale, și să te aducă la locul care Eu l-am pregătit.

Fii atent la el, . . . ascultă-i glasul, nu-l întărâta; căci el nu îți va ierta fărădelegile tale: căci numele meu este în

el.

Eu sunt sigur că adunarea știe cine era acest Înger. „Numele Meu este în El.”

Și dacă te vei supune într-adevăr glasului lui, și vei face tot ce Eu îți vorbesc; atunci Eu voi fi un dușman al dușmanilor tăi, și un adversar al adversarilor tăi.

Căci Îngerul meu va merge înaintea ta, și te va aduce... la Amoriți, ... Hetiți, ... Fereziți, ... Cananiți, ... Heviți, și ... Iebusiți: și Eu îi voi nimici.

⁴⁵ Fie ca Domnul să binecuvânteze Cuvântul Lui așa cum vorbim acum pentru câteva minute, dacă vă rugați. Eu mă gândeam asupra acestui subiect, de: *O Eliberare Totală*.

Biserica a fost în—în minoritate. Ea întotdeauna va fi, în membri, până când vine Isus. Dar Ea trăiește dedesubtul privilegiilor Ei date de Dumnezeu. Dacă noi am ști numai, că aceasta este Biserica viului Dumnezeu; nu Tabernacolul Branham, dar Tabernacolul Branham este doar o parte din Ea. Există alte tabernacole ca acesta prin țară.

⁴⁶ Fratele Snelling, deseară, are un serviciu de botez. Am uitat că Fratele Curtis mi-a spus să anunț asta, sau mi-a spus ieri, că îl aveau. El are un serviciu de botez. Și dacă cineva de aici niciodată nu a fost botezat, încă, păi, Fratele Snelling ar fi bucuros să o facă, deseară. Acela-i Tabernacolul Sfințeniei la Utica. Și Fratele Junior Jackson, în New Albany. Și există multe astfel de biserici prin toată țara. Dar noi toți trăim, se pare, pe partea învinsă, mai mult, sau mai puțin.

⁴⁷ L-am auzit pe Fratele Neville anunțând în dimineața aceasta, acolo în spate, că aceasta cumva mi-a venit în minte, că oamenii par să se îndepărteze de eliberare. Se pare să fie ceva, că, oamenii au văzut-o, astfel ei doar o împing afară la o parte, „Oh, ei bine, Dumnezeu o poate face.” Dar nu aceea este atitudinea.

⁴⁸ Acum, Moise, când el a fost chemat de Dumnezeu, el a fost un profet total, complet.

Când Dumnezeu trimite pe un om să facă ceva, El îl echeapează complet cu tot ce are el nevoie. Dacă Dumnezeu cheamă pe un om să fie un predicator, El pune ceva în el cu ce să predice. Dacă El îl cheamă să fie un învățător, El pune ceva în el cu ce să învețe. Dacă El îl cheamă să fie un profet, El pune ceva în el, să vadă viziuni și să fie un profet. Dumnezeu întotdeauna își echeapează complet omul Lui.

Și aceea este chiar ce El a făcut atunci când El l-a trimis pe Moise în Egipt. El l-a crescut într-un anumit fel. Și El l-a școlarizat într-un anumit fel, și El l-a modelat, și l-a făcut, și l-a format. După ce El i-a promis lui Abraham, sute de ani mai înainte, că El va elibera poporul, atunci El—El a avut în minte ca El să-l facă pe Moise chiar în felul cum Moise a fost făcut.

Moise a fost un profet complet. Și atunci, fiind un profet complet, atunci . . .

⁴⁹ Întocmai ca voi, dacă voi sunteți un Creștin, Dumnezeu nu face niște Creștini pe jumătate. Dumnezeu face Creștini compleți. Dumnezeu nu face predicatori pe jumătate, dar predicatorul poate fi pe jumătate. Și Dumnezeu își face copiii Lui Creștini, dar uneori ei sunt Creștini pe jumătate. Dar nu este intenția lui Dumnezeu ca ei să fie în felul acela. Este felul lor propriu care s-a amestecat cu planul lui Dumnezeu pentru viața lor, și aceea este ce-i face în felul cum sunt ei. Dumnezeu nu vrea ca ei să fie Creștini pe jumătate, sau predicatori pe jumătate, să facă compromisuri de o parte sau de alta, sau . . . El îi vrea să stea complet în spărtură.

⁵⁰ Acum, Moise, Dumnezeu l-a făcut un profet complet, pentru o eliberare completă. Și Moise a fost predat complet în mâinile lui Dumnezeu. Acela-i motivul că l-a făcut ceea ce era el. El era atât de complet în Dumnezeu până când Dumnezeu a putut avea încredere în el.

⁵¹ Mă întreb, în dimineața aceasta, ca Creștini, dacă ne-am cedat voința noastră proprie, și ne-am cedat așa de complet lui Dumnezeu, încât Dumnezeu se poate încrede în noi în locul în care El ne-a pus. Mă întreb, în dimineața aceasta, despre mine însumi, dacă eu aș putea să fiu așa de predat lui Dumnezeu încât Dumnezeu să se poată încrede în mine, să poată să se încreadă în Fratele Neville, să se poată încrede în comitetul administratorilor noștri, comitetul diaconilor noștri, sau membri noștri din biserica noastră. Noi toți avem un loc, și avem o datorie.

⁵² Slujitorul are un loc de datorie, să stea și să predice comorile nepătrunse ale lui Cristos, fără să compromită, dacă el este chemat să fie un predicator. El nu va cruța nici un lucru pentru o persoană, dacă el este chemat să fie un predicator.

⁵³ Și membrul bisericii, el este chemat să fie un membru al acestui grup anume, atunci el nu va compromite. Dacă biserica crede că noi nu trebuie să jucăm jocuri de noroc, atunci membrul acela niciodată nu ar atinge un pachet de cărți. Noi nu credem în a bea, el ar trebui să-și întoarcă capul complet de la băutura. Dacă noi nu credem în jocul de noroc, sau fumat, membrul acestei biserici niciodată nu ar trebui să atingă un astfel de lucru. Dumnezeu dă eliberare completă. Când noi . . .

El o va face dacă noi ne vom preda complet Lui. Dacă ne vom preda complet în mâna Lui, atunci Dumnezeu poate locui în noi. Cristos, Nădejdea Slavei, El Se poate reflecta din noi așa cum ne dăm din cale. Atunci gândurile noastre sunt gândurile Lui. V-ați putea imagina Cristos să fumeze un trabuc? V-ați putea imagina Cristos să bea, sau să joace cărți? Atunci dacă duhul vostru este parte din Duhul Lui, El o vrea să fie pe mărturisirea voastră.

Dar voi permiteți diavolului să vină înăuntru și să preia. Și tot timpul, în inima voastră, jos de tot adânc, voi știți că sunteți greșiți când faceți lucrurile acelea.

Și când un membru va vorbi împotriva celui alt membru, voi știți că aceea e greșit. Vi se poruncește să vă rugați unul pentru altul, nu să vorbiți unul împotriva altuia, ci să vă iubiți unul pe altul. Și dacă cineva este jos, să-l ridicăm, să-l ajutăm. Acum, asta ne face un—un—un grup unificat de credincioși. Acum, când nu ne supunem la asta, atunci nu ne supunem lui Dumnezeu și nu suntem plăcuți lui Dumnezeu. Și așadar, biserica noastră, poporul nostru nu poate prospera, biserica nu poate merge înainte, pentru că suntem dezuniți, împreună. Așa cum a spus Isus, „Puțin aluat dospește plămădeala.”

⁵⁴ Acum, dacă comitetul bisericii, sau ca diaconii, ar veni și ar zice că noi urma să...se gândesc că ar trebui să zidim un tabernacol nou. Dacă acela este votul diaconilor, și administratorii sunt consultați și ei nu au banii să îl facă, atunci ei au un program de construcție așa cum îl avem în desfășurare acum. Și apoi este dus înaintea audienței generale, așa cum ar trebui să fim, toată biserica fiind suverană. Atunci dacă biserica votează pentru tabernacolul nou, atunci noi toți ar trebui să cooperăm împreună în zidirea acelu tabernacol nou.

⁵⁵ În mod deschis, eu însumi, când ei au vorbit despre un tabernacol nou, cu mine, am fost împotriva acestui gând. Așa este. Am zis, „Noi nu avem nevoie exact de un tabernacol nou. Eu probabil voi pleca de aici foarte curând, așa cum Domnul... dacă ceea ce mi-a arătat El se împlinește. Ce nevoie avem de un tabernacol nou? Noi nu avem banii.”

⁵⁶ Apoi am venit jos și am simțit sentimentul bisericii, că biserica, în majoritate, se părea că îl vrea. Atunci ce am făcut? Mi-am sacrificat gândurile mele proprii și am consimțit cu biserica. Sigur, hai să o facem. Dacă...Acela-i felul cum aruncăm noi sorții, acela-i felul cum a fost în timpul Bibliei, felul cum biserica a votat. Suveranitatea, grupurile oamenilor, ei vin împreună. În unitate există tărie. Astfel, de aceea, am zis, „Cu certitudine, dacă acela-i felul cum vrea biserica, dacă aceea este ce vrea Dumnezeu, El are mai multă autoritate de a vota printr-un grup întreg de oameni decât are El la mine, căci eu nu am viziune să spun că aceea nu ar trebui să fie.” Deci noi consimțim cu biserica, și ne mișcăm cu biserica. Și eu sunt în spatele ei, să fac tot ce pot, vedeți, să ajut biserica.

⁵⁷ Acela ar trebui să fie motivul fiecărui Creștin și fiecărei persoane din biserică, este să ne unificăm și să ținem împreună. Pentru orice votează biserica, pentru aceea ar trebui să stăm noi. Apoi să zicem, spre exemplu, ei...vor să schimbe ceva în biserică. Bine, atunci, dacă administratorii vor să, sau... altcineva vrea, diaconii, ei vor să schimbe ceva, aceea vine

înaintea bisericii, biserica atunci împreună. Și dacă a noastră—dacă ideea noastră aici pare a fi puțin diferită decât ce a spus biserica întregă, să sacrificăm ideea aceea, pentru că aceea este singura cale cum putem să stăm uniți. Și dacă această biserică va merge doar înainte în felul cum mergeți acum, și să fiți uniți împreună, Dumnezeu va . . . Este nelimitat, ce va face El, dacă noi vom ține împreună. Noi trebuie să ținem împreună. Aceea este cum vrem noi să fim, așa de complet unul cu altul, și apoi așa de complet în mâinile lui Dumnezeu.

⁵⁸ Apoi noi trebuie să avem un bărbat care noi credem că predică Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă omul nu o face, atunci luați unul care o face. Acela-i felul cum trebuie să stăm. Dacă comitetul de administratori nu stă pentru ceea ce este drept, atunci este treaba voastră să alegeți pe cineva care va sta pentru ceea ce este drept. Și apoi când o faceți, stați alături de acesta. Aceasta depinde de voi. Stați alături de acesta. Și, toți împreună, stăm pentru un singur Lucru, acela-i Dumnezeu.

⁵⁹ Dacă un membru face o greșală, nu-l refuzați. Ajutați-l. Ridicați-l. Veniți împreună, aveți o audiență unii cu alții. Aceea este ce zice Scriptura. Când noi facem o greșală, să mergem înaintea lui Dumnezeu. Înainte de a putea merge înaintea lui Dumnezeu, noi trebuie să mergem înaintea persoanei care am rănit-o.

⁶⁰ Eu tocmai a trebuit să o fac. Și eu știu că am greșit. Am mințit, am făcut-o pe soția mea să mintă. Cred că v-am spus despre aceasta, aici la biserică. A fost cu câteva zile, nu de mult, au fost vreo șase săptămâni în urmă. Avocații m-au tulburat atât de tare, cu privire la această anchetă, încât abia am știut unde mă aflam. Eu doar m-am dus acasă de la birou, să mănânc prânzul. Și numărul telefonului privat a sunat, și Meda a mers să răspundă la telefon. Ea și-a pus mâna peste el, și-a zis, „Sunt avocații aceia din nou.”

⁶¹ I-am spus, „Nu mai puteam suporta încă o seară. Capul parcă mi se desprinde. Îmi pierd mintea, doar mă trage în partea aceasta, și partea aceea, și partea aceasta.” Am zis, „Eu nu o mai pot suporta.” Și am sărit sus, și am zis, „Spune-le că nu sunt aici,” și am fugit în jur în spatele casei.

⁶² Când am venit înapoi . . . Meda este foarte conștientă de lucrurile acelea. Ea m-a întâmpinat la ușă, pe jumătate plângând. Ea a zis, „Bill, era acela lucrul corect de făcut?”

⁶³ Voi știți cum sunteți. Eu știu cum sunt eu. Am zis, „Sigur. Eu nu am fost aici chiar atunci.” Eu știam că Dumnezeu m-a condamnat pentru asta. Am zis, „Eu nu am fost aici chiar atunci.”

A zis, „Dar tu ai fost aici când el a sunat.”

⁶⁴ În după-masa aceea am mers să mă rog pentru un bebeluș bolnav. Și înainte de a pleca de acasă, telefonul a sunat din nou, și

micuțul Joseph a alergat acolo și a apucat telefonul și a zis, „Tati, tu vrei să le spun că nu ești aici?” Vedeți cum corupe păcatul, ce fel de familie va fi aceea în final?

⁶⁵ Intâi Ioan, al 5-lea capitol, și al 21-lea verset, zice, „Dacă inimile noastre nu ne condamnă, atunci noi avem încredere în Dumnezeu.” Dar dacă inimile noastre ne condamnă, cum putem noi avea încredere în Dumnezeu? Noi știm, atât timp cât avem păcat care nu este mărturisit, El niciodată nu ne va auzi. Asta este tare, dar, este—este—este, biserica are nevoie de aceste lucruri.

⁶⁶ Apoi am început să mă rog pentru acest bebeluș. Și când am început să-mi pun mâinile pe el, Domnul m-a muștrat și a zis, „Tu ai spus o minciună. Tu nu ești vrednic să te rogi pentru copilul acela.”

⁶⁷ M-am întors de la acel om. Am zis, „Domnule, tu doar așteaptă aici. Eu am ceva de îndreptat.”

⁶⁸ Am chemat avocatul și am mers jos la birou, l-am chemat înăuntru. Am zis, „Iată, domnule, eu am spus o minciună. Eu am făcut-o pe soția mea să mintă. Ea a zis că eu nu eram acolo, și am fugit afară în spatele casei.” Și am mărturisit-o și i-am spus despre asta.

⁶⁹ A venit și și-a pus mâinile pe umărul meu. El a zis, „Frate Branham, eu întotdeauna am avut încredere în tine, dar acum am mai mult decât oricând, un om,” a zis el, „care vrea să-și îndrepte greșelile lui.”

⁷⁰ Eu i-am spus, am zis, „Am început să mă rog pentru un bebeluș, și Domnul doar m-a condamnat, în inima mea, căci eu știam că am făcut rău.”

⁷¹ Apoi, ziua următoare, soția a zis, „Unde te duci?”

Am zis, „La peștera mea.”

⁷² Și am mers sus la peștera mea, sus deasupra la Charlestown, unde mă duceam, de mulți ani. Am intrat înăuntru acolo, și m-am rugat toată ziua aceea, „O Dumnezeule, niciodată să nu mă lași să fac un lucru ca acela din nou. Tu să mă ierți, Doamne, căci atunci când încep să-mi pun mâinile peste oameni bolnavi, să mă rog, atunci eu am fost condamnat.” Pe la ora trei seara, eu am ieșit. Există o stâncă mare care stă acolo. Și m-am urcat pe stâncă aceea și mă uitam spre est, cu mâinile ridicate, lăudând pe Domnul. Și a fost doar așa de liniștit acolo. Și am zis, „Doamne, dacă Tu vrei doar . . . Odată Tu ai trecut pe lângă Moise, și el a zis că era . . . când Tu l-ai pus în crăpătura stâncii, și arăta ca partea din spate a unui om.” Am zis, „Poți Tu să o faci din nou, Doamne? Să mă lași să știu că sunt iertat.” Și am zis, „Dacă Tu mă vei ajuta și mi-a venit în minte . . .” Am zis, „Doamne, eu nu sunt prea tare, mintal, căci eu nu am educație.” Am zis, „Și eu—eu încerc să Te slujesc. Tu cunoști inima mea, și eu nu am făcut . . .”

Eu nu trebuia să fac aceea. Eu nu am vrut să o fac. Capul meu doar se simțea de parcă se desprinde, eu eram așa de agitat, și am făcut-o într-un moment dat când Satan m-a prins.” Am zis, „Dacă Tu mă ierți, lasă-mă să Te văd, atunci, Doamne.”

⁷³ Dumnezeu fiind Judecătorul meu; chiar lângă mine, un mic loc în tufișuri a început să se învârtă ca un Vânt, și Acesta a venit chiar alături de peștera unde mă aflam, și a mers jos prin pădure. Oh, frate, o pace care întrece toată înțelegerea a trecut peste mine, și am strigat. Am plâns. Am țipat. Știu că păcatele mi-au fost iertate. Vedeți, eu eram dezbinat cu Dumnezeu, eu nu puteam avea izbăvire pentru bebeluș.

⁷⁴ Eu . . . Și tocmai ziua următoare acolo era un om din Chicago, care e un om mare, un Catholic tocmai convertit, valvele din inima lui au fost umflate ca o cameră de aer umflată, și ei au încercat să le taie afară de mult timp, urma să-o facă, și el nu-i lăsa. În final el a aflat un interviu. Interviurile acelea, noi stăm cu acesta până când aflăm ce este greșit. Și omul numai ce intrase, până când Duhul Sfânt a mers înapoi jos prin viața lui și a chemat ceva ce el a făcut când el a fost un băiat de altar în biserica Catholică. El a zis, „Acela-i adevărul. Acela-i adevărul cinstit.” A zis, „Vrei să spui că aceea era împotriva mea?”

Am zis, „Acea este singura umbră care o pot vedea în viața ta.”

⁷⁵ S-a dus înapoi și a spus doctorului, a zis, „În regulă, pune lucrurile împreună acum, noi vom avea operația.”

⁷⁶ Doctorul a zis, „Vom verifica iarăși acel ceasornic.” Și când s-a uitat în aceasta, el a zis, „Tu nu ai nevoie de operație.” Vedeți?

⁷⁷ Dacă inimile noastre ne condamnă, noi vrem eliberare completă. Noi nu vrem să fim pe jumătate, biserică. Vrem să fim o biserică reală sau nici o biserică deloc. Vrem să fim Creștini reali, sau nu Creștini deloc. Noi vrem eliberare totală de la obiceiurile noastre, de la păcatele noastre, de la gândirea noastră rea, de la faptele noastre rele, de la neglijența noastră, orice am făcut. Noi vrem eliberare totală, așa ca atunci când oamenii vin în această biserică, să ne rugăm pentru ei, acolo va fi doar acest grup mic (poate nu peste o sută, sau două) șezând aici, dar ei vor fi complet în mâinile lui Dumnezeu. Și când ne rugăm, atunci Dumnezeu va auzi din Cer. Dumnezeu vrea pe cineva pe care El îl poate ține în mâinile Lui, cineva de care El poate spune, „Eu am încredere în el. Eu îl pot trimite pe acesta, slujitorul Meu bolnav, la Tabernacolul Branham la Jeffersonville, și grupul acela de oameni sunt într-un acord.” Ceva se va întâmpla.

⁷⁸ Păi, priviți ce face El pentru noi în starea în care suntem. Ce ar face El dacă noi eram o inimă și un acord? Singura cale cum o putem face, este să ne unificăm inimile împreună cu iubire frățească, să ne supunem slujbașilor bisericii, și păstorului, și păstorul să se supună lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu lucrează

prin păstor, prin comitet, jos în biserică, și toți împreună suntem o unitate la Împărăția lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu va asculta, când noi avem un grup unit. Nimic să nu vă deranjeze. Nu fiți înspăimântați de nimic.

⁷⁹ Acum, acela este felul de persoană pe care Dumnezeu l-a rânduit să ia țara. Moise era complet, el era un om care nu compromitea. Dacă erau fierberi și certuri, și așa mai departe, el nu compromitea. Așa ne vrea Dumnezeu pe noi acum.

⁸⁰ Faraon a vrut să fie de acord, a zis, „Moise, voi puteți pleca toți, și, dar, să lăsați copiii voștri în urmă, sau să lăsați ceva din vitele voastre aici în urmă.”

⁸¹ Acela-i felul cum diavolul vrea ca un Creștin să vină. „Va fi în ordine ca tu să te înscrii la biserică, dar niciodată să nu-l ierți pe Jones. Va fi în ordine dacă tu poți aduce înăuntru al tău. . . dacă te poți duce. . . Tu nu trebuie să te lași de fumatul tău, băutul tău, mințirea ta, furatul tău, căutarea ta de greșeli, bârfa. Tu nu trebuie să renunți la aceea. Doar înscrie-te la biserică.”

⁸² Dar Moise nu era un compromițător. El a vrut eliberare completă. El a zis, „Noi nu vom lăsa nici o copită în urmă. Noi vom lua tot ce ne aparține, când ne ducem să ne închinăm Domnului.”

⁸³ Acela-i felul cum ar trebui să fie biserica. „Noi vom lua neprihănirea. Noi vom lua sfințirea. Noi vom lua Duhul Sfânt. Noi vom lua un grup unificat când mergem la altar. Noi vom fi un grup real. Noi nu vom lăsa nimic în urmă. Noi vom lua totul. Nu va fi nici o copită să stea aici în urmă.” Voi știți, și oamenii pot să se roage în așa fel încât diavolul va trebui să cedeze.

⁸⁴ Acela-i felul cum au făcut Moise și grupul lui. Ei au ajuns acolo și au intrat sub sânge. Ați observat, până când ei nu au intrat sub sânge, acolo nu era eliberare totală. Moise, însuși, el era unit cu Dumnezeu, dar Israelul nu era. Acolo încă era păcat. Și ei au murmurat împotriva lui Moise, și ei au zis, „De ce, de ce faci tu aceasta? Tu aduci mai mult necaz peste noi.” Căci, Faraon doar le-a dublat norma de cărămizi, și așa mai departe. Acela era Moise; el era complet în mâinile lui Dumnezeu, total eliberat de păstorire, să păstorească oile lui Dumnezeu. El era total eliberat, însuși. Dar poporul nu era eliberat, deoarece acolo încă mai era murmur între ei.

⁸⁵ Într-o noapte când Dumnezeu a rânduit că un miel trebuie să fie junghiat, tip al lui Cristos, și sângele era înmuiat cu isop, care, sunt doar buruieni (simplu, smerit), și pus peste pragul de sus al ușii și pe stâlpi, atunci este când Israel a devenit complet eliberat, fără nici o copită rămasă în urmă. Tot ce le aparținea a fost eliberat. Familiile lor, cei dragi ai lor, și totul a fost eliberat când ei au venit complet sub sânge.

⁸⁶ Atunci este când biserica va fi complet eliberată, când totul vine sub Sânge. Când păcatele voastre vin sub Sânge,

când fumatul vostru, când jocul vostru de noroc, când înșelarea voastră, când furtul vostru, când mințitul vostru, când totul este adus sub Sânge, atunci va fi o eliberare totală. Dacă ați făcut rău la cineva, îndreptați-l. Voi nu puteți aduce aceea sub Sânge, acesta nu va sta. Voi nu o puteți aduce. Ceva nu te va lăsa să o faci. Când voi înșivă sunteți complet, total aduși sub Sânge, acolo va fi o eliberare totală; atunci voi veți avea o libertate cum nu ați mai cunoscut înainte. Când totul este adus sub Sânge, adus în supunere față de Împărăția lui Dumnezeu, atunci acolo va fi o eliberare reală.

⁸⁷ Isus a fost complet, total om. El putea plânge ca un om. El putea mânca ca un om. El putea fi obosit ca un om. El era complet, total om, în ființa Lui fizică. Și în Duhul Lui, El era complet, total Dumnezeu, astfel El a făcut carnea Lui supusă Duhului care era în El. Vedeți, El era ispitit în toate felurile cum suntem și noi. El era om, nu un Înger. El era un om. El avea dorințe și ispitiri, întocmai cum avem noi. Biblia zice că El avea. El era un om, nu un Înger deasupra ispitirii. Evrei 1 a spus, că, „El era . . .” Evrei 1:4 a spus, „El a fost făcut mai prejos decât Îngerii.” El era om, complet om; că Dumnezeu a luat un om complet, să aducă eliberare totală, și El L-a umplut cu Duhul Lui. Duhul Sfânt era în El, fără măsură. Și El era ispitit așa cum eram noi. Și El era complet Dumnezeu. El a dovedit-o când El a înviat morții, când El a oprit natura, marea vuind și vânturile puternice. Când El a vorbit pomilor, și așa mai departe, ei s-au supus Lui. El era Dumnezeu, înlăuntru. Și El putea fi om, căci El era om, dar El total și complet S-a predat (ca un om) în mâinile lui Dumnezeu, pentru slujba lui Dumnezeu.

⁸⁸ Și El este exemplul nostru. Noi suntem bărbați și femei. Noi suntem de asemenea Creștini. Dacă El este exemplul nostru, să ne predăm complet în mâinile Duhului Sfânt, ca noi să putem fi supuși ai Împărăției lui Dumnezeu.

⁸⁹ El era total om; El era total Dumnezeu. Dar El și-a predat părțile Lui naturale la a Lui. . . și părțile Lui fizice, și propria Lui gândire, și propria Lui faptă, și propriile Lui griji, și, „Eu fac numai ceea ce-i place Tatălui.” Iată-vă. Complet eliberat de ființele umane. Preoții au venit la El, oamenii mari, și au zis, „Rabi *cutare-și-cutare*,” și au încercat să-L mituiască în afiliațiile și denomiinațiunile lor. Dar El a fost eliberat total pentru că El s-a încrezut în Dumnezeu.

⁹⁰ Nu a zis Psalmistul, „Tu Îl vei izbăvi, căci El s-a încrezut complet în Mine”? Vedeți? „Îl voi izbăvi pe Iubitul Meu de câini, căci El s-a încrezut în Mine.”

⁹¹ Într-un anumit ceas când noi ajungem la sfârșitul călătoriei vieții, eu o vreau pentru a mea. Eu știu că voi o vreți pentru a voastră. Eu vreau ca El să spună, „Eu îl voi elibera din fălcile morții, căci el s-a încrezut în Mine. Îl voi elibera din mormânt,

în dimineața învierii, îl voi elibera total, și sufletul, trupul, și Duhul, căci el s-a încrezut în Mine.”

⁹² Toate lucrările lui Isus erau complete. Totul era complet, total, eliberat. El l-a eliberat total pe lepros de lepră. El a eliberat total pe femeia cu scurgere de sânge, de scurgerea ei. El a eliberat total lumea din păcat, când El a murit în ziua ispășirii. El a eliberat total fiecare păcat. El a eliberat Biserica. Astfel nu mai este nevoie ca noi să trăim oameni neprivilegiați. Nu mai este nevoie ca noi să trăim într-o stare învinsă, căci El a învins pe diavolul și a luat toate stăpânirile și puterile, și le-a supus sub picioarele Lui, și ele nu mai au drepturi legale să stăpânească peste voi. Noi suntem Creștini, umpluți cu Duhul Sfânt. Noi nu trebuie să dic- . . . lăsăm pe diavolul să ne dicteze. Cristos ne-a eliberat, eliberare totală; ne-a eliberat de rău, ne-a eliberat din păcat, ne-a eliberat din obiceiuri, ne-a eliberat de vorbire, ne-a eliberat de—de ticăloșie, ne-a eliberat din tot felul de lucruri murdare. El ne-a eliberat total și ne-a pus în mâinile Lui sfinte; o eliberare completă, totală.

⁹³ El a eliberat boala noastră. El ne-a eliberat de boală, căci noi avem un titlu abstract la aceea. Aleluia! „Căci El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, cu rănilor Lui am fost vindecați.” El este Vindecătorul nostru. De aceea acea femeie sârmană, mică, cu polio, încercând să poarte de grijă de un soț care murea de cancer, ea a pășit în tărâmurile Prezenței lui Dumnezeu. Ea avea credință. Și ea . . . Doctorii au făcut tot ce au putut face, așa că ea a urmat instrucțiunile lui Dumnezeu și a fost total eliberată.

⁹⁴ Ucenicii au avut eliberare totală, absolut eliberare totală. De ce? Deoarece ei erau complet și total umpluți cu Duhul Sfânt. Când tu, doar un membru de biserică și dai mâinile cu păstorul, sau ceva . . . ai un fel de experiență mică de săritură, strigare, sau vorbire în limbi, sau una alta; și încă ai răutate în inimă, acte ciudate, spui minciuni, fumezi țigări, poștești femeii; există ceva care nu s-a întâmplat încă. Este ceva în neregulă. „Căci cel ce iubește lumea, sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nu este în el.” Ați fost induși în eroare. „Prin roadele lor îi veți cunoaște.”

⁹⁵ Noi toți vrem să fim uniți împreună, cu Duhul Sfânt. Fiecare membru ar trebui să fie unit, unul cu altul. Dragostea lui Dumnezeu este revărsată în inimile noastre de Duhul Sfânt. Ea ne curăță de toată fărădelegea. Noi suntem eliberați de lucrurile lumii. Isus a zis, „Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că voi sunteți ucenicii Mei, când aveți dragoste, unul pentru altul,” când un membru iubește pe celălalt membru așa de mult încât el ar muri pentru el.

⁹⁶ Când începe un lucru rău, lumea de afară, careva din femei vine pe acolo și zic, „Acum, iată, dragă, ar fi mai bine pentru tine dacă ai fi făcut *aceasta*, sau faci *aceea*, ai purta *aceasta*,

sau ai fi făcut *aceea*, sau ai făcut *aceasta*, și te-ai îndepărta de grupul acela de holy rollers,” sau așa mai departe în felul acela, noi suntem așa de unificați cu Dumnezeu!

⁹⁷ Tu zici, „Păi, Frate Branham, este o ispită îngrozitoare.” Dar Cristos a murit pentru scopul acela. Diavolul este învins. Noi vrem eliberare totală. Noi vrem o biserică care este pură și curată și neamestecată, și spălată în Sângele Mielului, și umplută cu Duhul Sfânt, și semne și minuni și miracole. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . total eliberat pe fiecare. [Porțiune goală pe bandă].

⁹⁸ Scumpe Dumnezeuule, Tu nu iei lucruri fără să fie total eliberate. Tu nu ai putea primi o jertfă cu un cusur pe ea. Tu niciodată nu ai primi o rugăciune, în care există păcat în urmă în viața acelei persoane. Tu doar nu o poți face, Doamne. Tu nu ai făcut-o în epocile trecute, și Tu nu o poți face astăzi. Dar jertfa trebuie să fie fără cusur. Doamne Dumnezeuule, așa cum ne punem pe noi înșine pe altar, o viață sacrificată, ia de la noi, O Doamne, toate cusururile păcatului. Eu îmi pun complet sufletul meu, și trupul meu, și tăria mea, eforturile mele, cu această biserică în dimineața aceasta, pe altar. Curățește-ne prin Sângele Tău, și iartă-ne de fiecare păcat care l-am făcut. Și fie ca marele Duh Sfânt să locuiască așa de bogat în noi, și Prezența Lui să meargă cu noi de la acest tabernacol în dimineața aceasta, ca noi să știm în noi înșine că El ne-a iertat. Atunci rugăciunea va fi, „Iartă-ne greșelile așa cum noi iertăm celor care greșesc împotriva noastră.” Admite aceasta, Doamne.

⁹⁹ Fi Tu aproape de noi acum, binecuvântează-ne și ține-ne până ne întâlnim din nou la serviciul de seară. Fie ca noi să venim înăuntru cu mâini curate și o inimă pură, pe care Tu să nu o respingi, căci noi vrem o eliberare completă și totală de orice lucru, Doamne, care ne-ar reține de la a fi lumina lumii; o candelă care este așezată pe un deal, nu un obroc deasupra ei, ci o candelă care stă pe deal, care dă lumină să călăuzească picioarele oamenilor pe calea care este corectă. Admite aceasta, Tată. Noi o cerem în Numele lui Isus, și pentru slava Lui. Amin.

¹⁰⁰ Îi voi cere lui Doc . . . eu cred că el este acolo în spate, sau unul dintre diaconi este prezent. Ca biserica să poată citi aceasta, Doc, vino și pune aceasta pe panoul de anunțuri așa ca biserica să o poată vedea așa cum se duc afară. Și apoi Fratele Collins, dacă el este aici . . . Este Fratele Collins înăuntru? Dă-i lui pe cealaltă.

¹⁰¹ Și, în ordine, domnule, și noi vom vedea ce . . . [Fratele Branham face pauză și citește o notă în tăcere—Ed.] Este cineva care vrea un interviu. Acela întotdeauna este acordat. Noi suntem bucuroși.

Și eu am interviuri. Vedeți, lucrul care-l faceți este să chemați numărul nostru de acolo. Noi—noi am avut așa de mult necaz sus la casă, biserica o știe. Aceștia sunt străini. Biserica

știe despre aceasta. Acolo ar trebui să fie o bucățică pusă. . . O să fac să fie pusă aici în biserică, la fel, pentru cei care vin. Vedeti, sunt așa de mulți, încât nu putem avea grijă de ei toți, chiar așa cum vin ei cu număr. Vedeti? Și noi. . . Dacă voi doar veți suna la BUTler 2-1-5-1-9, BUTler. [Numărul de telefon a fost schimbat—Ed.] Și oricare dintre membri care văd pe cineva care vrea, eu întotdeauna sunt bucuros să-i văd pe oameni. Dar noi avem un sistem obișnuit. Sunt unii care deja au sunat, câțiva, vedeți. Și noi doar venim pe acolo, unul câte unul, așa cum venim. Apoi sunt. . . Obișnuia să fie, noi doar aveam un fel de atingere întâmplătoare, oricum, omis, țop, oamenii au mers acasă dezamăgiți și de toate. Acum ei au totul chiar în ordine. Și asta-i despre ce încercăm noi să vorbim acum, vedeți, să punem totul în ordine, doar perfect.

Și eu voi fi bucuros să văd această persoană scumpă, dacă ei doar vor suna la BUTler 2-15-19, (1-5-1-9), și Dl. Mercier sau Dl. Goad, unul, va răspunde la telefon și vă va spune chiar exact când veți putea avea o programare. Avem un loc acolo afară, cu aer condiționat, și gata să-i primim pe oameni și să ne rugăm pentru ei. Noi doar suntem bucuroși să o facem.

¹⁰² Acum, motivul că eu nu vin la biserică, oamenii cred că eu încerc să scap de oameni; nu este așa. Eu încerc să—să fiu exact în ordine. Vedeti? Asta-i ce vreau să fiu, doar să nu caut la fața oamenilor. Fiecare persoană, oricine, oriunde, oricând, vedeți; culoare, crezul, nu are nimic de-a face cu asta. Noi venim chiar acolo și întâlnim pe oameni. Și dacă ei au o nevoie, noi stăm chiar cu Dumnezeu până când ea este rezolvată. Dacă ei vor să știe ceva despre adunări, desigur, noi avem grijă de aceasta și o înregistrăm. Aceea este numai călăuzirea Duhului Sfânt. Și acela-i. . . În felul acela, eu cred că este drept, îi face la fiecare exact la fel. De aceea, nu există deosebire de persoane, fără deosebire.

¹⁰³ Au fost acolo niște oameni care au venit să se facă rugăciune pentru ei, în dimineața aceasta, care au fost bolnavi și au vrut să se facă rugăciune pentru ei? În ordine. Nu există.

Atunci să cântăm cântarea bună pentru. . . pentru închinare. Ce putem cânta în dimineața aceasta? „Ce poate îndepărta păcatul meu?” Tu o știi, Teddy? „Nimic decât Sângele lui Isus.” Ce poate. . .

[O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.] În regulă, domnule. Vrei să ne rugăm pentru ea acum?

Eu mă voi ruga pentru doamna aceea. Îmi pun mâinile peste femeia aceasta de aici. Vreți să vă aplecați capul cu mine, atunci, liniștit acum.

¹⁰⁴ Scumpe Dumnezeule, este o doamnă care este foarte bolnavă. Sora noastră și-a pus trupul ei, chiar să ia cancer de la alții, să stea în spărtură, pentru alții. Dar Tu o eliberezi de aceea,

Doamne, cu câteva zile în urmă, când lucrurile acelea au fost cunoscute. Doar las-o să afle, ea însăși, atunci, Doamne, ea va ști că aceasta vine de la Tine. Eu îmi pun mâinile peste ea, și cer milă pentru cealaltă femeie pentru care stă ea. Fie ca harul lui Dumnezeu, Puterea Duhului Sfânt . . . Dacă există ceva rău în inimile noastre, Doamne, descoperă-ne aceasta, întâi, atunci vom merge să îl îndreptăm. Atunci știm că avem favor cu Dumnezeu, avem pace cu Dumnezeu, primim ceea ce cerem, căci nu avem condamnare. Admite aceasta, Doamne. În Numele lui Isus mă rog. Amin.

În ordine.

Ce poate să-mi spele păcatul?
 Nimic decât Sângele lui Isus;
 Ce poate să mă facă întreg din nou?
 Nimic decât Sângele lui Isus.
 Oh, prețioasă este scurgerea
 Ce mă face alb ca zăpada;
 Nici un alt izvor nu cunosc,
 Nimic decât Sângele lui Isus.

¹⁰⁵ Câți simt că toate păcatele voastre sunt sub Sânge? Să o cântăm cu mâinile noastre sus acum.

Ce poate să-mi spele păcatul?
 Nimic decât Sângele lui Isus;
 Ce poate să mă facă întreg din nou?
 Nimic decât Sângele lui Isus.

Acum așa cum ne lăsăm mâinile jos, să dăm mâinile în jur.

Prețioasă este . . .

Așa este, toți în jur.

. . . alb ca zăpada;
 Nici un alt izvor nu cunosc,
 Nimic decât Sângele lui Isus.

Îl iubiți? Amin.

Oh, cum îl iubesc pe Isus,
 Oh, cum îl iubesc pe Isus,

Acum stați cu aceasta, acum. Fiecare să se țină de Dumnezeu.

Cum îl iubesc pe Isus,
 Că-ntâi El m-a iubit.

Eu niciodată nu-L voi părăsi . . .

59-0712 O Eliberare Totală
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org